

Es Busqueret s'en va de viatge

Visita a Tanzània

Steve Nicoll*

Durant el mes de setembre del 2007 vaig tenir l'oportunitat de fer un curtet viatge de 7 dies a Tanzània. L'objectiu del viatge era veure totes les espècies possibles d'animals, però sobretot d'aus. Mai havia estat abans a Àfrica i va ser amb molta d'emoció amb la que vaig pujar a l'avió per al vol directe a Nairobi, arribant 9 hores més tard a la capital de Kenya. Havia descartat passar la setmana a Kenya en favor de Tanzània, primer degut a la seva proximitat a Nairobi, i segon degut a que es trobava una mica allunyada de la ruta turística habitual de safaris i que de certa manera era més "salvatge". No em decebria.

Tanzània té una superfície d'uns 945.000 km² i limita al nord amb Kenya i Uganda, a l'oest amb Ruanda, Burundi i la República Democràtica del Congo i al sud amb Zàmbia, Malawi i Moçambic. Vista des del nivell de la mar, Tanzània forma una meseta d'uns 1000m d'altitud que s'estén fins als llacs Malawi i Tanganika que surt des de la vall del Gran Rift, que comprén els llacs Natron, Evasi i Manyara que separa la cadena de muntanyes del nord dominada pel Kilimanjaro, prop de la frontera amb Kenya.

El meu primer contacte amb l'avifauna africana va ser amb les

Vista del cràter de l'Àrea de Conservació del Ngorongoro: Foto: Steve Nicoll

(*) estebannic74@hotmail.com

Falxies de les palmeres africanes *Cypsiurus parvus* que atendien els seus nius a les palmeres de les "arribades" de l'aeroport. A dalt, en el cel, ciclejaven Milanès negres *Milvus migrans*. Un viatge de 6 hores d'autobús, creuant la frontera, i assegut entre dues monges índies, em dugué al poble tanzà d'Arusha, un oasi de clima temperat, de vegetació verda, situat al peu del mont Meru des d'on parteixen gran part dels safaris ("viatge" en swahili) cap als parcs del Serengeti, Llac Manyara, Ngorongoro i Tanagire.

De camí, Abellerols menuts *Merops pusillus* i Gaig blaus Abissinis *Coracias abyssinica* i Gaig blau de Pit violeta *C. caudata* es deixaren veure en els cables i tanques que resseguien la carretera i els voltors africans i una mala fi de rapinyaires de tot tipus que em tengueren constantment aferrat a la guia. Els esparvers d'espàtles negres *Elanus caeruleus* substituïen als nostre xoriguers i els Aligots Augur eren nombrosos. Aquí manen els animals, cedírem el pas varies vegades a girafes, elefants, búfals, zebres i fins i tot a un grup d'estruços. Acostumar-se a aquests vianants i convèncer-se que no ets a un auto-safari calia una estona.

El primer parc a visitar era el Llac Manyara, un enorme llac d'aigua alcalina envoltat de bosc dens. Entre els arbres destacaven els prehistòrics baobabs *Adansonia sp.* El parc compta amb una altra curiositat en forma dels seus famosos "lleons arboris", lleons que grimpaven als arbres per fer la sesta com a bons felins. El lloc és un vertader paradís ornitològic,

essent les aus més emblemàtiques els flamencs menuts *Phoenicopiterus minor* que es compten a mils, tacant grans zones del llac de rosa. El pelicà *Pelecanus onocrotalus* també es compta en esbarts de mils. També és fàcil de veure la Grua amb caperutxo collgrisa *Balearica regulorum*, l'au nacional de Tanzània.

Afortunadament per a mi, el guia em va poder mostrar i identificar moltíssimes d'aus que sense ell no hagués pogut veure, encara que fins i tot ell es perdia amb la gran quantitat de limícoles i aus aquàtiques del llac. Alguns aucells de bosc africans que es deixaren veure varen ser el Calau bevermell *Tockus erythrorhynchus*, el Calau gris africà *T. nasutus* i l'enorme Calau cara-argentina *Brycanistes brevis* a més d'imponents rapinyaires com el Pigarg africà *Haliaeetus vocifer*, l'Àguila marcenca fosca *Circaetus cinereus* i l'Àguila de Verreaux *Aquila verreauxii*.

El jardí de l'hotel donà molt de joc, varen ser abundants les energètiques i inquietes nectarines (o aucells sol), aus del gènere *Nectarinidae* molt semblants als colibrís americans, exemples clàssics de l'evolució en paral·lel. També hi eren presents molts de fringíl·lids com el Gafarró de front groc *Serinus mozambicus* i el Gafarró africà *S. citrinelloides* així com la coablanca de Schalow *Oenanthe lugubris*, i el curiós Cubla de llom negre *Dryocopus cubla* (duu dos pompons blancs en el carpó).

La pròxima aturada en el recorregut em va dur a l'àrea de conser-

vació del Ngorongoro, essencialment les restes d'un cràter volcànic amb forma de caldera format fa 2.500 anys. Segons els geòlegs, va ser format quan un volcà, possiblement més alt que el Kilimanjaro, va rebentar. Amb el seu diàmetre de 20 Km i una superfície d'uns 300 km² és un paradís natural, una arca de Noé equatorial on les condicions climàtiques permeten als animals habitar-hi tot l'any. L'interior del cràter és molt fèrtil i centenars d'herbívors entren per pasturar la densa herba que hi creix. Ells a la vegada atrauen als grans carnívors i és molt fàcil veure lleons ja que el cràter té una de les poblacions més denses de tot Àfrica.

En el cràter hi ha varies llacunes amb hipopòtams i de nou flamencs. Les acàcies vessen de nius de teixidors com els Teixidors de front clapat *Sporopipes frontalis*, els Teixidors

de Baglafetcht *Ploceus baglafaecht* i els Teixidors de Speke *P. spekei*. La densitat d'Estruços *Struthio camelos* és ben impressionant. El guia em va mostrar amb entusiasme una quantitat gens menyspreable de rapinyaires i fins i tot els meus companys de safari no es queixaren. La impressionant Àguila de plomall *Lophaelus occipitalis* va ser un dels més destacats entre un gran nombre d'Arpelles africanes *Circus ranivorus*, l'equivalent africà de la nostra arpella i per suposat els tres principals voltors: el Vultur d'esquena blanca africà *Gyps africanus*, el Vultur de cap blanc *Trigonoceps ocephalis* i el totpoderós Vultur Torgos *Torgos tracheliotus*. Observàrem com un Aligot *Augur Buteo* va ser expulsat del territori d'un Esparver d'espallles negres *Elanus caeruleus* al més pur estil dels xoriguers. Un altre toc familiar de casa el donà un gran pas

Vista del cràter de l'Àrea de Conservació del Ngorongoro. Foto: Steve Nicoll

Estornell de Hildebrandt *Lamprotornis hildebrandti*. Parc Nacional del Serengeti. Foto: Steve Nicoll

d'Oronelles comuns *Hirundo rustica* de camí cap al sud.

La darrera aturada, les planures del Parc Nacional del Serengeti. Aquest immens parc, declarat Patrimoni de la humanitat en 1981, té uns 13.000 km² d'extensió. Format per unes planures infinites que s'estenen cap al nord enllaçant amb el Masai Mara de Kenya. La migració dels grans herbívors travessant el riu Mara entre aquests dos enclavaments és llegendària. Les planures del Serengeti estan compostes per unes terres molt fèrtils fruit de la cendra volcànica que fa uns milions d'anys va cobrir la zona com un mantell procedent dels volcans del Rift. Els "kopjes" unes formacions rocoses fortament erosionades pel vent i arena rompen les interminables planures.

Els "kopjes" són l'escenari de varies espècies d'oronella, el Cabot

isabelí *Hirundo fuligula* i l'Oronella senegalesa *Hirundo senegalensis* entre d'altres. També trobam petits rius i torrents, amb les seves voreres replenes de vegetació i animals. Varen ser fàcils d'observar certes espècies com l'Agró goliath *Ardea goliath*, el Bec planer africà *Platalea alba*, el Jabirú africà *Ephippiorhynchus senegalensis* i el Cap de martell *Scopus umbretta*, un ciconiforme d'aparença estranya de cap en forma de martell que construeixen nius gegantins. En les voreres d'aquestes zones humides impressionava veure esbarts de cents de Gangues gorgaroges *Pterocles gutturalis* sadollant la seva set.

Aucells Secretaris *Sagittarius serpentarius* passegen entre els búfals, nyus i zebres amb els seus atents estilistes personals els Picabous de bec vermell *Buphagus erythrorhynchus* i de bec groc *B.*

africanus. Baixant la mirada cap a l'herba i la pols, es podien apreciar un sense fi de varietats de butxaquetes, titines i terroles que em tingueren distret una bona estona amb la guia de camp. Un aucell que va destacar simplement per la seva mida va ser l'Àguila marcial *Polemaetus bellicosus*. Aquest impressionant rapinyaire és el terror de les Moneies verdes *Cercopithecus aethiops*. Ens va ser possible acostar-nos a un exemplar amb una moneia entre les seves urpes. No demostrà temor

davant la nostra presència, més bé va ser indignació, reflectida en una mirada desafiant a que goséssim a llevar-li el seu berenar.

Sobra dir que en tan sols una setmana em vaig quedar amb les ganes de quedar molt més temps ja que Tanzània és un país que et convida a perdre't. Una mescla de colors, contrastos i horitzons infinits. Serà veritat allò que diuen d'Àfrica, que no deixa a ningú indiferent...

Lleona. *Panthera leo*. Parc Nacional del Serengeti. Foto: Steve Nicoll